
DOKOŃCZYWAĆ (4) *vb impf*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o oraz a jasne.

inf dokończywać (1). \diamond *praes 3 sg* dokończywå (1). \diamond *praet 3 sg m* dokończywål (1). *f* dokończywała (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w. s.v. dokończyć.

*Doprowadzać do końca, dokonywać [czego] (4) : TO żáłobliwe vciążenie Páná náłzego dzyáło fie iuż po oftháteczney wieczerzy iego/ gdy iuż práwie dokończywål wízytkiego *RejPos* 333v.*

*Zwrot: peryfr. »dokończywać żywota swojego« = umierać (2): á włożył rękę ná głowę dzyewki iego/ która iuż dokończywålá żywotá fwoiego. *RejPos* 254, 244.*

a. Rozstrzygać (1) : bo vPskowa kiedy było dokonczywac rzeczy secefsionem vczynili Litwa y od iachali *ActReg* 76.

Formacje pochodne cf KOŃCZYĆ.